

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 1080

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 decembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 487 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 și art. 42 alin. (1) lit. a) pct. 4, alin. (2) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale	2-3	990. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 50/2015 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități	6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
986. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
987. — Hotărâre privind trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.....	5-6	1.854. — Ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat privind aprobarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului Start-up Nation	7
		5.635. — Ordin al ministrului educației naționale pentru completarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.311/2018 privind desemnarea membrilor Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar	7
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8-15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		30. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema <i>100 de ani de la nașterea lui Radu Beligan</i>	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 487

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 și art. 42 alin. (1) lit. a) pct. 4, alin. (2) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 și art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, excepție ridicată de Societatea Tarpi — S.R.L. din Sibiu, prin administrator Ioan Tărchilă, în Dosarul nr. 11.241/306/2015 al Judecătoria Sibiu — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 713 D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că domeniul de reglementare a textelor de lege criticate este unul în care pot fi adoptate ordonanțe de urgență, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 a fost aprobată prin Legea nr. 187/2013. Ordonanța menționată transpune directive europene și reglementează răspunderea furnizorilor de servicii poștale, ca o formă de răspundere specială, derogatorie de la normele dreptului comun. Constituționalitatea unui text de lege nu poate fi analizată în raport cu prevederile Codului civil, ci numai prin raportare la prevederile Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.241/306/2015, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 și art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Tarpi S.R.L. din Sibiu, prin administrator Ioan Tărchilă, într-o cauză având ca obiect acțiune în despăgubire pentru daunele provocate prin pierderea unei trimiteri poștale, respectiv tichete de masă, cu scrisoare recomandată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că Parlamentul a adoptat Codul civil care, în art. 1.350, prevede răspunderea față de încălcarea clauzelor contractului încheiat între părți, precum și repararea integrală a prejudiciului produs de partea care nu-și respectă obligațiile. Prin art. 41 și 42

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 se limitează această răspundere, „încălcându-se art. 1.350 din Codul civil, lege votată de Parlament”. Autorul apreciază că Guvernul nu poate, prin ordonanță de urgență, să încalce legile adoptate de Parlament, și consideră că prejudiciul pe care l-a suferit în cauză trebuie reparat integral.

6. **Judecătoria Sibiu — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 a fost aprobată prin Legea nr. 187/2013. Faptul că serviciile poștale beneficiază de o reglementare expresă, iar răspunderea este reglementată prin norme speciale, distincte de dreptul comun în materia răspunderii contractuale, nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată, arătând, în esență, că, în exercitarea controlului de constituționalitate, Curtea nu are competența de a corela sau corobora diverse acte normative. Răspunderea furnizorilor de servicii poștale este o răspundere specială care derogă de la normele dreptului comun. Executivul poate, în temeiul art. 115 din Constituție, să poată duce la îndeplinire delegarea legislativă, prin ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat de autorul excepției și reținut de instanța care a sesizat Curtea, îl constituie dispozițiile art. 41 și art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 15 martie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 1 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

12. În realitate, din examinarea excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 41 și art. 42 alin. (1) lit. a) pct. 4, alin. (2) și

alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, având următorul cuprins:

— Art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013: „*Expeditorul are dreptul la o despăgubire corespunzătoare pentru prejudiciul cauzat prin pierderea, furtul, distrugerea totală sau parțială ori prin deteriorarea trimiterii, despăgubire prevăzută la art. 42. Pagubele indirecte și beneficiile nerealizate nu se despăgubesc.*”

(2) *Expeditorul poate renunța la dreptul său de despăgubire în favoarea destinatarului.*”

— Art. 42 alin. (1) lit. a) pct. 4, alin. (2) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013: „(1) *Furnizorii de servicii poștale răspund pentru trimiterea poștale interne după cum urmează: a) în caz de pierdere, furt sau distrugere totală: (...) 4. cu suma reprezentând de 10 ori tariful serviciului, pentru trimiterea poștale care nu fac obiectul unui serviciu de trimitere cu valoare declarată; [...]*”

(2) *La sumele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se adaugă dobânda legală penalizatoare care curge din momentul introducerii reclamației prealabile sau, după caz, al introducerii cererii de chemare în judecată, indiferent care dintre aceste momente intervine primul.[...]*”

(5) *În afara despăgubirilor prevăzute la alin. (1) lit. a), se restituie și tarifele încasate la depunerea trimiterii poștale.*”

13. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) potrivit cărora „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”, și art. 115 alin. (6) privind limitele legiferării pe calea ordonanțelor de urgență.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale reglementează într-un domeniu special, domeniu în care este aplicabilă Convenția Poștală Universală, adoptată de Congresul Uniunii Poștale Universale la București, la 5 octombrie 2004, receptată în dreptul intern prin Legea

nr. 24/2006 privind ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 28 martie 2006. Potrivit art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, „*răspunderea față de utilizatori pentru prestarea serviciilor poștale se stabilește potrivit contractelor încheiate cu utilizatorii, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de celelalte dispoziții legale în vigoare*”. Răspunderea pentru pierderea trimiterii poștale și despăgubirile sunt reglementate prin art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, după cum urmează: dacă trimiterea este una cu valoare declarată, atunci despăgubirea se face cu întreaga valoare a trimiterii, dacă este o trimitere ce face obiectul unui serviciu contra ramburs, despăgubirea se face cu întreaga valoare a rambursului, iar pentru restul trimiterii, altele decât cele cu valoare declarată, despăgubirea se face, la fel ca în prezenta cauză, cu suma reprezentând de zece ori tariful serviciului. Alegerea tipului de trimitere reprezintă opțiunea beneficiarului serviciilor poștale, despăgubirea fiind corelativă acestei opțiuni. În acest context, Curtea reține că dispozițiile art. 1.350 din Codul civil, ce reglementează răspunderea contractuală, nu sunt incidente în cauză, răspunderea fiind una specială, reglementată prin „lege specială”, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013.

15. Referitor la critica privind reglementarea prin ordonanță de urgență într-un domeniu care, în opinia autorului excepției, aparține competenței de reglementare exclusive a Parlamentului, Curtea observă că potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 a fost adoptată în temeiul textului constituțional anterior invocat și a fost ulterior aprobată prin Legea nr. 187/2013, astfel încât nu poate fi primită critica referitoare la încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituție.

16. În final, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind nemotivată prin raportare la prevederile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Tarpi — S.R.L. din Sibiu, prin administrator Ioan Tărchilă, în Dosarul nr. 11.241/306/2015 al Judecătoriei Sibiu — Secția civilă și constată că prevederile art. 41 și art. 42 alin. (1) lit. a) pct. 4, alin. (2) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sibiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a finalizării unor lucrări de investiții și reevaluării, a imobilului cu nr. MFP 104.281, aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 13 decembrie 2018.
Nr. 986.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne, a cărui valoare de inventar se modifică, ca urmare a realizării unor lucrări de investiții și reevaluării

Nr. MFP	Codul de clasificație	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
104.281	8.19.01	47-101	București	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată (CUI) 4267060	21.938.443,92

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 13 decembrie 2018.
Nr. 987.

ANEXA Nr. 1

**DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Unitatea Militară 0756 Ploiești, ale căror valori de inventar se actualizează**

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Persoana juridică care administrează imobilul (CIF)	Valoarea de inventar actualizată (în lei)
26.337	8.19.01	45-18	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	17.130.087,24
101.437	8.19.01	45-94	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	452.469,64 lei
101.450	8.19.01	45-157	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	828.889,98
101.441	8.19.01	45-233	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	75.486,80
103.686	8.19.01	45-266	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	655.615,19
101.447	8.19.01	45-289	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	2.537.331,66

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul (CUI)	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului	Valoarea bunurilor care trec în domeniul privat al statului (în lei)
101.437 (parțial)	8.19.01	445-94	Județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 79771510	2 construcții Pavilion 45-94-05 „Magazie” Sc = 54 mp, C.F. 128227-C5 Pavilion 45-94-09 „Magazie” Sc = 98 mp, CF 128227-C9	21.285

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 50/2015 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — După articolul 4 din Hotărârea Guvernului nr. 50/2015 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) În vederea asigurării accesului persoanelor cu dizabilități, în condiții de egalitate cu ceilalți, la mediul fizic, informațional și comunicațional, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități identifică surse de cofinanțare din fonduri europene nerambursabile, pentru sprijinirea persoanelor cu dizabilități în accesarea și utilizarea de tehnologii și

dispozitive asistive și tehnologii de acces, altele decât cele finanțate prin Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, precum și prin acordarea de subvenții, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Procedura de acordare a subvențiilor prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și justiției sociale, al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu avizul Ministerului Fondurilor Europene.”

Art. II. — Ordinul prevăzut la art. I se aprobă în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul sănătății,
Sorina Pinte
Ministrul fondurilor europene,
Rovana Plumb
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI ANTREPRENORAT

ORDIN

privind aprobarea Schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului Start-up Nation

Având în vedere dispozițiile Legii bugetului de stat pe anul 2018 nr. 2/2018, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017 pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor *de minimis* prevăzută în cadrul Programului Start-up Nation, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin. Antreprenoriat, precum și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ștefan-Radu Oprea

București, 18 decembrie 2018.
Nr. 1.854.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1080 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.311/2018 privind desemnarea membrilor Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar

În conformitate cu prevederile art. 104 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 9 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.903/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Unității pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar și a Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare.

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — La art. 1 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.311/2018 privind desemnarea membrilor Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 25 octombrie 2018, după numărul curent 19 se introduc două noi numere curente, numerele curente 20 și 21, cu următorul cuprins:

„20. Diana-Aurora Avădanei, Colegiul Economic «Virgil Madgearu» Galați — membru;

21. Nicolae Pandeia, Asociația Comunelor din România (ACoR) — membru.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se duc la îndeplinire de către persoanele prevăzute la art. 1, de către direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale, precum și de către Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 6 decembrie 2018.
Nr. 5.635.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 80**din 12 noiembrie 2018**

Dosar nr. 2.061/1/2018

Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile — președintele completului
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țăndărescu	— judecător la Secția I civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2.061/1/2018 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Lavinia Curelea, președintele delegat al Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „(1) *Dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 165/2013), în varianta anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016), se interpretează în sensul că evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se face în considerarea situației juridice, a caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință a imobilului de la data emiterii deciziei, avându-se în vedere și art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sau în funcție de categoria de folosință și caracteristicile tehnice ale imobilului, avute în vedere la data preluării lui? (2) Dispozițiile art. 4 raportate la art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel*

cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se interpretează în sensul că acestea se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii și aflate pe rolul instanțelor judecătorești?”

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar s-a depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, și că intimata-reclamantă a depus în termen legal, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a dispus, prin Încheierea din 27 aprilie 2018, în Dosarul nr. 41.111/3/2016, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 20 august 2018 cu nr. 2.061/1/2018, termenul pentru soluționarea dosarului fiind stabilit la 12 noiembrie 2018.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

3. *Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în varianta anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017*

„Art. 4. — Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

„Art. 21. — (1) În vederea acordării de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, entitățile investite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale deciziile care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora și documentele care atestă situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei, inclusiv orice înscrisuri cu privire la construcții demolate. (...)”

(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu. (...)”

4. *Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în varianta modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016*

„Art. 21. — (...) (6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

5. *Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, la data de 8 noiembrie 2016, cu nr. 41.111/3/2016, reclamanta X a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea acesteia la emiterea unei decizii de completare a deciziei de compensare în puncte nr. xxxxx din 31 august 2016, pentru valoarea de 9.001.090 puncte suplimentare.*

În motivarea cererii s-a arătat că, în cauză, Comisia Județeană Argeș pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a validat anexa nr. 23 privind terenurile situate pe raza municipiului Pitești, prin Hotărârea nr. xxxx din 7 martie 2012, stabilind faptul că reclamanta este îndreptățită la acordarea de despăgubiri pentru diferența de 105.802 mp din suprafața totală de 133.552 mp pe care a avut-o în proprietate soțul acesteia, în executarea Deciziei civile nr. xxxx din 6 iulie 2011, pronunțată de Tribunalul Argeș — Secția civilă, potrivit căreia reclamanta este îndreptățită la despăgubiri pentru terenul imposibil de restituit în natură.

Ulterior acestei validări, s-a comunicat Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților dosarul de despăgubiri, căruia i-a fost aplicată procedura de stabilire a despăgubirilor prevăzută de Legea nr. 165/2013.

Referitor la calculul valorii vechiului amplasament nerestituit, în suprafață de 105.802 mp, a menționat că acesta se efectuează potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.

În vederea aplicării grilei notariale a localității Pitești, aferente anului 2013, era necesar să se stabilească vechiul amplasament al imobilului și situația sa juridică actuală, respectiv să se menționeze dacă terenul se află în intravilanul sau extravilanul localității, dacă este liber sau ocupat și care este categoria sa de folosință, conform dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013.

Deoarece imposibilitatea restituirii în natură pe vechiul amplasament a fost constatată de instanța de judecată, Comisia locală de fond funciar Pitești, la solicitarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, a comunicat situația juridică actuală a acestuia.

În conformitate cu grila notarială aferentă anului 2013, momentul la care a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013, pentru municipiul Pitești și raportat la valoarea vechiului amplasament avut în proprietate de autorul său, preluat în mod abuziv de către statul român, reclamantul apreciază că valoarea totală a despăgubirilor este de 24.721.350 lei/puncte, însă pârâta, prin emiterea Deciziei de compensare nr. xxxxx din 31 august 2016, a acordat greșit doar valoarea de 15.690.260 lei/puncte, fiind necesară emiterea unei decizii de completare a deciziei de compensare.

6. *Pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii și menținerea deciziei de compensare ca temeinică și legală.*

În motivare, după ce a expus starea de fapt și de drept, a arătat că în ședința din data de 17 august 2016 a dispus ca la stabilirea despăgubirilor să se țină cont de categoria de folosință a suprafeței de teren de la momentul preluării de către stat.

Având în vedere că nu se cunoaște anul preluării (în considerentele Sentinței civile nr. xxxx din 1 iulie 2008, pronunțată de Judecătoria Pitești, se reține că suprafața de teren de 27.750 mp, pentru care s-a reconstituit dreptul de proprietate în natură, a fost preluată fără titlu) și că singura informație privind categoria de folosință este cea din actul de partaj de ascendent, la calculul cuantumului despăgubirilor s-au avut în vedere cele menționate în respectivul act de partaj.

În acest context, la stabilirea cuantumului despăgubirilor prin aplicarea grilei aferente categoriei de folosință a terenului din actul care face dovada dreptului de proprietate, respectiv actul de partaj de ascendent, autentificat cu nr. xxxx din 17 noiembrie 1947, s-a luat în calcul o altă categorie de folosință a terenului — A.T. (agricol, livadă etc.), zonele fiind cele identificate de comisia locală de fond funciar, prin urmare, valoarea totală a terenului în suprafață de 105.802 mp este de 15.690.260 lei.

Cu privire la nejustificarea acordării diferenței de 9.031.090 puncte a arătat că în ședința din data de 17 august 2016 a dispus ca la stabilirea valorii despăgubirilor să se aibă în vedere categoria de folosință a suprafeței de teren de la momentul preluării de către stat, așa cum a avut în vedere legiuitorul în elaborarea legilor speciale din domeniul restituirii în natură sau prin echivalent a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist.

7. *Prin sentința civilă nr. xxx din 3 aprilie 2017, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a admis cererea și a obligat pârâta să emită o decizie de completare a deciziei de compensare în litigiu, pentru încă 9.001.090 puncte.*

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut aplicabilitatea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, sens în care a apreciat că evaluarea imobilului se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea situației juridice, a caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință actuale ale imobilului, astfel cum rezultă din Adresa nr. xxxxx din 26 mai 2016 a Primăriei Municipiului Pitești.

8. *Împotriva sentinței tribunalului a declarat apel pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.*

Apelanta a criticat sentința ca nelegală, susținând că tribunalul a interpretat greșit dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 și nu a avut în vedere scopul pentru care, la momentul analizării și soluționării dosarului de despăgubire, s-a avut în vedere situația juridică actuală a imobilului.

Apelanta a susținut că scopul principal al analizării situației juridice actuale a unui imobil-teren, care face obiectul unui dosar de despăgubire, este de a se verifica dacă, în fiecare speță, s-a respectat principiul prevalenței restituirii în natură, consacrat în materia retrocedării bunurilor imobile preluate abuziv, sens în care, dacă potrivit situației juridice actuale, se constată că

măsura acordării de despăgubiri a fost în mod greșit propusă, fiind posibilă restituirea în natură, se impune invalidarea unei astfel de propuneri, în vederea restituirii în natură a imobilului.

Pe de altă parte, din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, reținut ca aplicabil de instanță, nu reiese că, în cazul în care se acordă măsuri reparatorii sub forma despăgubirilor, la evaluarea imobilului se va avea în vedere situația juridică actuală. Or, dacă aceasta ar fi fost intenția legiuitorului, ar fi menționat expres în cuprinsul textului de lege; din contră, art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma modificată, a stabilit expres că evaluarea are în vedere categoria de folosință de la momentul preluării.

Apelanta a susținut că, deși în forma inițială a legii nu s-a specificat în mod expres că trebuie avute în vedere caracteristicile tehnice ale imobilului și categoria de folosință de la momentul preluării, nu a fost specificat expres nici că vor fi avute în vedere caracteristicile actuale ale imobilului.

Chiar și în lipsa acestei explicitări, interpretarea corectă era că nu pot fi avute în vedere caracteristicile actuale ale terenului, ci cele de la data preluării, căci respectivul teren, având caracteristicile de la acea dată, a aparținut autorului reclamanților și că, în cauză, a aplicat prevederile legale, încadrând terenul și ținând cont de situația juridică actuală, respectiv dacă terenul este intravilan sau extravilan și categoria de folosință de la momentul preluării — agricol, pășune.

În situația în care s-ar aplica raționamentul instanței de fond, respectiv de a se acorda despăgubiri potrivit situației juridice a terenurilor și categoriei de folosință la nivelul anului 2013, în cauză s-ar acorda despăgubiri cu încălcarea legislației, în sensul că s-a preluat teren agricol, prundiș, iar despăgubirile se acordă pentru teren curți-construcții.

9. Prin *întâmpinarea* formulată, intimata-reclamantă a reiterat susținerile făcute în fața instanței de fond, arătând, în esență, că până la data intrării în vigoare a modificărilor intervenite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 legea prevedea evaluarea în funcție de categoria de folosință din anul 2013, iar după acea dată s-a modificat, în sensul evaluării în funcție de categoria de folosință de la data preluării imobilului de către stat.

10. La termenul de judecată din 27 aprilie 2018, Curtea a pus în discuție, conform prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior redată.

11. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii

12. Prin încheierea pronunțată la 27 aprilie 2018, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a constatat îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru următoarele argumente:

— Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a fost investită ca instanță de apel cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 și art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă;

— soluția ce se va pronunța, pe fondul cauzei, depinde în mod direct de chestiunea de drept invocată, referitoare la determinarea sferei de aplicare a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în varianta anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, prin raportare la art. 21 alin. (1) din actul normativ, și a împrejurării dacă art. 4 raportat la art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 98/2016, se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii și aflate pe rolul instanțelor judecătorești;

— problema de drept ce face obiectul sesizării este nouă, întrucât nu a fost analizată în doctrină și decurge dintr-un act normativ adoptat relativ recent, prin raportare la momentul sesizării, nefiind conturată o practică judiciară în domeniu, iar în privința acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin decizii de speță sau printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

13. Instanța de trimitere nu a arătat dacă părțile au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept și, în caz afirmativ, care ar fi opiniile exprimate.

14. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimata-reclamantă a depus prin avocat, în termen legal, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, prin care a apreciat că dispozițiile art. 21 alin. (6) raportat la alin. (1) al aceluiași articol din Legea nr. 165/2013, în varianta anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se interpretează în sensul că, până la data de 29 mai 2017 (data intrării în vigoare a Legii nr. 111/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016), evaluarea imobilelor se făcea în funcție de categoria de folosință și caracteristicile tehnice de la data emiterii deciziei de compensare, și nu în funcție de categoria de folosință și caracteristicile tehnice ale imobilului de la data preluării abuzive. În cauzele având ca obiect decizii de compensare emise anterior datei de 29 mai 2017, aflate în curs de judecată la acest moment, se aplică art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în varianta anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, în sensul că valoarea imobilelor se stabilește în baza grilei notariale pe anul 2013, cu luarea în considerare a categoriei de folosință și caracteristicilor tehnice ale imobilului de la data emiterii deciziilor atacate în respectivele cauze.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 41.111/3/2016 a expus două posibile puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

16. *Potrivit primului punct de vedere*, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în varianta anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, sunt interpretate potrivit argumentului „acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu o poate face”, sens în care s-a apreciat că evaluarea imobilului ce urmează a face obiectul deciziei de compensare emise de Comisia Națională de Compensare a Imobilelor se face prin raportare la categoria de folosință și la caracteristicile tehnice actuale ale imobilului, respectiv în raport cu cele de la momentul intrării în vigoare a legii.

Concluzia rezultă și din interpretarea sistematică a prevederilor art. 21 alin. (6), în forma anterioară modificării survenite, coroborat cu art. 21 alin. (1) din același act normativ, care statuează că, în emiterea deciziei de compensare, Comisia Națională de Compensare a Imobilelor are a se raporta și la documentele care atestă situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei.

În sprijinul acestui punct de vedere s-a reținut și interpretarea gramaticală a sintagmei „situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prin „situație juridică” înțelegându-se și categoria de folosință și caracteristicile tehnice ale imobilului; această interpretare este întărită de faptul că

art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 a fost modificat, deoarece, dacă textul legal ar fi fost neclar, modalitatea tehnică legislativă prin care se putea înlătura acest neajuns era cea de modificare a normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2013, ceea ce nu s-a întâmplat.

Chiar și în raport cu prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013, dat fiind faptul că în cadrul contestației formulate împotriva deciziei de compensare, în condițiile prevăzute de art. 35 alin. (1) din actul normativ în discuție, instanțele verifică legalitatea și temeinicia deciziei de compensare în raport cu prevederile legale în vigoare la momentul emiterii sale, iar nu raportat la cele care au intrat în vigoare pe parcursul soluționării litigiului, aplicarea acestora din urmă poate fi considerată o încălcare a principiului neretroactivității legii, în sensul celor evocate făcându-se referire la Decizia nr. 974/A din 20 noiembrie 2017 a Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

17. *Potrivit celui de-al doilea punct de vedere*, prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se interpretează prin raportare la caracterul reparatoriu al Legii nr. 165/2013 și în spiritul legislației speciale privind măsurile reparatorii, reprezentată de prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 18/1991*), Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 1/2000*), și Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 247/2005*).

Or, potrivit spiritului acestor acte normative reparatorii, stabilirea măsurilor reparatorii se face prin raportare la categoria de folosință și situația juridică a imobilelor ce fac obiectul acestor legi de la momentul preluării abuzive de către stat, însă la valoarea pe care ar fi avut-o la momentul stabilirii măsurii reparatorii.

În sprijinul acestei concluzii vine și faptul că, în raport cu structura prevederilor art. 21, se poate considera că alin. (1) se referă la situația în care decizia emisă de entitatea prevăzută de lege, ce a stabilit măsurile reparatorii prevăzute de legislația specială, este supusă verificării Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, sub aspectul existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită, potrivit alin. (5) al textului de lege, sens în care s-ar impune și verificarea situației juridice actuale a imobilului obiect al măsurii reparatorii prin echivalent, respectiv existența posibilității restituirii acestuia în natură. Aceste concluzii determină ca interpretarea sistematică a art. 21 alin. (6) să nu se realizeze prin raportare la alin. (1) al aceluiași articol din Legea nr. 165/2013.

Totodată, raportat la prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 și la art. 6 alin. (6) din Codul civil, se poate considera că, deși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 a intrat în vigoare după emiterea deciziei de compensare contestate în justiție, legea nouă este aplicabilă, deoarece pricina se află pe rolul instanțelor, iar legea nouă reglementează regimul general al bunurilor.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

18. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au transmis hotărârile judecătorești identificate ca fiind relevante pentru chestiunea de drept ce face obiectul analizei în prezenta cauză, precum și punctele de vedere teoretice exprimate de către judecători, rezultând următoarele aspecte:

19. *Relativ la prima problemă de drept* s-a conturat opinia majoritară potrivit căreia evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare se realizează în considerarea situației

juridice, a caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință a imobilului de la data preluării acestuia, și nu a celor actuale, de la momentul emiterii deciziei de compensare. S-a opinat că referirea din art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 la atestarea situației juridice a imobilului la momentul emiterii deciziei are ca scop dovedirea imposibilității restituirii în natură, pentru acordarea de măsuri compensatorii, și nu evaluarea imobilului.

În acest sens sunt opiniile judecătorilor curților de apel Bacău, Brașov, București (Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul Ialomița), Cluj, Galați, Oradea, Suceava, Timișoara, Târgu Mureș, Ploiești, Tribunalului Vrancea.

20. Într-o altă opinie, minoritară, s-a argumentat că evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare se realizează în considerarea situației juridice, a caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință a imobilului de la data emiterii deciziei (tribunalele Giurgiu, București, Ilfov, Teleorman, Bacău — Secția I civilă, Galați — Secția I civilă).

21. *Referitor la cea de-a doua problemă de drept* s-a apreciat că dispozițiile art. 4 raportate la art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, nu se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii și aflate pe rolul instanțelor judecătorești (tribunalele Giurgiu, Ilfov și Teleorman), fiind necesar să fie avut în vedere textul legal în vigoare la momentul emiterii deciziei, pentru a se exercita controlul de legalitate cu privire la acesta, și nu cel care a intrat în vigoare pe parcursul litigiului, deoarece, altfel, s-ar încălca principiul neretroactivității legii. În acest sens sunt și punctele de vedere exprimate Curtea de Apel Cluj și de judecătoria Secției I civile a Tribunalului Galați.

22. Într-o altă opinie, judecătoria Secției a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a Curții de Apel București, ai tribunalelor București și Ialomița, ai curților de apel Bacău, Brașov, Galați, Ploiești (Tribunalul Dâmbovița), Târgu Mureș au apreciat că aceste dispoziții legale se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii și aflate pe rolul instanțelor judecătorești. În susținerea punctului de vedere s-a arătat că, întrucât dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se raportează la data preluării imobilului, și nu la data emiterii deciziei, nu se poate aprecia asupra unei aplicări retroactive a noilor prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 la deciziile de compensare emise anterior intrării acestuia în vigoare, întrucât această lege nu face decât să confirme, să accentueze soluția legislativă inițială, sub acest aspect, dorindu-se o soluționare unitară a tuturor deciziilor emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor adresate de persoanele îndreptățite.

23. Au fost depuse hotărâri judecătorești relevante pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și de Tribunalul București — secțiile a III-a civilă, a IV-a civilă și a V-a civilă, sentințele Tribunalului Bacău — Secția I civilă nr. 935/D din 10 noiembrie 2017, definitivă prin respingerea apelului, și nr. 883 din 27 octombrie 2017, definitivă prin neapelare, deciziile Curții de Apel Brașov — Secția civilă nr. 1.855/Ap din 7 noiembrie 2017 și nr. 714/Ap din 14 mai 2018, definitive.

24. Celelalte curți de apel nu au comunicat practică judiciară și nici opinii teoretice ale judecătorilor, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013, dintre care trei decizii de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate, după cum urmează: Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014; Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 5 iunie 2014; Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014.

26. De asemenea, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat, în repetate rânduri, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, edificatoare fiind deciziile nr. 752 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 23 februarie 2018; nr. 163 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 27 iunie 2018; nr. 164 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 2 iulie 2018; nr. 274 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 16 iulie 2018 etc.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

27. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorul-raportor, examinând sesizarea, jurisprudența comunicată de instanțe, punctele de vedere și argumentele exprimate de judecători, care prefigurează apariția unei practici judiciare neunitare cu privire la problemele de drept ce fac obiectul sesizării, a apreciat chestiunea de drept supusă dezbaterii ca fiind una veritabilă, care necesită o rezolvare de principiu pe calea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

Asupra fondului sesizării a opinat că evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile. De asemenea a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, prin raportare la art. 4 din Legea nr. 165/2013, acestea se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate și aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

29. Prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

30. Aceste condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, fiind în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investite să soluționeze cauza. Curtea de Apel București, investită cu soluționarea apelului, urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță și să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 și art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

31. Este îndeplinită și condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, întrucât între problemele de drept care fac obiectul sesizării și soluționarea pe fond a

cauzei există un raport de dependență, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție o pronunță în procedura mecanismului judiciar de unificare a practicii judiciare produce un efect direct și concret asupra soluției din procesul pendinte. În cauză, sesizarea de față pune în discuție o chestiune de drept de a cărei lămurire poate depinde soluționarea fondului cauzei, deoarece soluționarea apelului și, implicit, a acțiunii introductive este indisolubil legată de determinarea sferei de incidență a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în varianta anterioară modificării acesteia prin art. I pct. 3⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, respectiv dacă dispozițiile textului art. 21 alin. (6), astfel cum a fost modificat, prin raportare la art. 4 din Legea nr. 165/2013, se aplică și deciziilor de compensare emise anterior modificării survenite și aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

32. De asemenea sunt îndeplinite și condițiile de admisibilitate referitoare la noutatea chestiunii de drept și a celei care impune ca, asupra problemei de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat. Problema de drept semnalată de titularul sesizării este nouă, întrucât își are izvorul într-un act normativ de dată recentă și nu a fost soluționată de către instanța supremă printr-o hotărâre prealabilă sau recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Examinând sesizarea formulată, jurisprudența remisă, punctele de vedere și argumentele exprimate de instanțele din țară, care prefigurează apariția unei practici neunitare cu privire la problemele de drept care fac obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept apreciază chestiunea de drept supusă dezbaterii ca fiind una veritabilă, care necesită o rezolvare de principiu pe calea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

Asupra fondului sesizării

34. Problema de drept asupra căreia instanța de trimitere a solicitat o rezolvare de principiu pe calea hotărârii prealabile, pronunțate în procedura prevăzută de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, reclamă clarificarea următoarelor aspecte:

— dacă evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare se realizează prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea situației juridice, caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință de la data emiterii deciziei sau în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, astfel cum s-a reglementat în cuprinsul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016; — dacă dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se aplică și deciziilor de compensare emise anterior acestor modificări și aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești.

35. Referitor la interpretarea dispozițiilor legale care fac obiectul actului de sesizare se impune a semnală, în legătură cu evoluția cadrului legislativ referitor la restituirea imobilelor preluate abuziv, faptul că Legea nr. 165/2013 modifică procedurile administrative și mecanismul de restituire instituite de reglementările anterioare cu caracter reparator, în vederea finalizării, într-un mod eficient, a procesului de restituire a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, dispoziții care urmăresc și asigură un cadru normativ unitar în materia restituirii proprietății.

36. În acest scop, actul normativ reafirmă un principiu esențial al mecanismului de restituire, și anume restituirea în natură [art. 1 alin. (1) din Legea nr. 165/2013]. Numai cu caracter

de excepție, atunci când restituirea în natură nu mai este posibilă, legea stipulează acordarea măsurilor reparatorii în echivalent [art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013].

37. Așadar, un element caracteristic al mecanismului de restituire instituit prin Legea nr. 165/2013 este prevalența restituirii în natură. Prin *restituirea în natură*, ca formă distinctă și prioritară de reparație, se înțelege, în cazul terenurilor preluate abuziv, reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament sau pe un alt amplasament (art. 3 pct. 6 din lege).

38. Anterior Legii nr. 165/2013, regula prevalenței restituirii în natură a imobilelor a fost consacrată, constant, în cuprinsul întregului pachet legislativ cu caracter reparatoriu, legiuitorul reglementând această măsură reparatorie în scopul restituirii integrale, în natură, a bunurilor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist. Legislația cu caracter special a reglementat principiul restituirii în natură începând cu Legea nr. 18/1991 și, apoi, continuând cu Legea nr. 1/2000, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 10/2001), și Legea nr. 247/2005, această formă de reparație reprezentând opțiunea legiuitorului român, prin intermediul căreia a urmărit să asigure respectarea principiului echității și al justului echilibru între interesul particular al foștilor proprietari și interesul general al societății, principii înscrise și în actualul cadru legislativ, respectiv art. 2 lit. b) și d) din Legea nr. 165/2013.

39. Astfel, Legea nr. 10/2001, prin art. 1 alin. (1), art. 7 și art. 9, instituie regula restituirii în natură a imobilelor în legătură cu care au fost formulate cereri de retrocedare, iar principiul reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente — expresie a principiului *restitutio in integrum* — a fost instituit încă de la apariția Legii nr. 18/1991, conform art. 14 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, regulă care a statuat asupra faptului că reconstituirea dreptului de proprietate trebuie să aibă un caracter reparator față de persoanele deposedate de fostele proprietăți. Acest principiu, care consacră caracterul reparator al legilor fondului funciar, a fost reluat, ulterior, în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005, dispoziții care au consfințit principiul restituirii în natură a terenurilor și al reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente.

40. În ipoteza în care restituirea în natură nu este posibilă, întregul cadru normativ cu caracter reparatoriu a prevăzut posibilitatea acordării unor măsuri reparatorii în echivalent, iar actualul act normativ, reprezentat de Legea nr. 165/2013, prevede ca, într-o atare situație, persoana îndreptățită să beneficieze de alte forme de reparație, respectiv măsurile reparatorii în echivalent, reglementate în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, constând în compensarea cu bunuri oferite în echivalent sau compensarea prin puncte.

41. Distinct de întinderea restituirii în natură, care este dată de titlul de proprietate pe care îl poate invoca persoana îndreptățită, în ceea ce privește întinderea restituirii prin echivalent se impun a fi examinate două aspecte:

- tipul de măsură reparatorie prevăzut de lege; și
- criteriul de evaluare în temeiul căruia se acordă această reparație.

42. Cât privește primul aspect, prevederile înscrise în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificat prin pct. 1 din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, stabilesc că forma de restituire prin echivalent care constă în măsura compensării prin puncte este cea prevăzută în cap. III din lege.

43. Relativ la modalitatea de acordare a măsurilor compensatorii prin puncte, art. 16 din Legea nr. 165/2013 prevede următoarele: „cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7)”.

44. Cât privește al doilea aspect, referitor la procedeul de evaluare a imobilului obiect al deciziei de compensare prin puncte, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 — în varianta anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 — stabilesc că: „evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”

45. În legătură cu modalitatea de realizare a evaluării imobilelor supuse incidentei art. 16 din Legea nr. 165/2013 trebuie remarcat faptul că, spre deosebire de legislația anterioară în materie — Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 247/2005 — care prevedea stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare, actualul cadru legislativ consacrat de Legea nr. 165/2013 a urmărit să introducă, în cuprinsul art. 21 alin. (6), un nou sistem, unitar și previzibil, de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii să fie evaluate prin raportare la același criteriu, unitar, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi.

46. Relativ la introducerea acestui nou sistem de calcul, Curtea Constituțională a arătat, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, paragraful 42, că legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Instanța de contencios constituțional a subliniat și faptul că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

47. Or, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, legiuitorul a urmărit ca evaluarea imobilelor să fie realizată prin utilizarea procedurii instituite prin art. 21 alin. (6), respectiv prin aplicarea grilei notariale din anul 2013 și, în același timp, acest nou sistem de evaluare să reflecte valoarea integrală a bunului supus măsurii de restituire, în conformitate cu principiile care stau la baza acordării măsurilor reparatorii înscrise în art. 2 din Legea nr. 165/2013, procedeu care nu poate fi realizat decât în considerarea acelor elemente care configurau, cu exactitate și precizie, imobilul supus procedurilor de restituire.

48. Este lipsit de relevanță faptul că forma inițială a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 nu prevedea expres faptul că evaluarea imobilului trebuie să aibă în vedere caracteristicile tehnice ale imobilului și categoria de folosință de la momentul preluării, întrucât, chiar din momentul edictării sale, scopul Legii nr. 165/2013 a fost acela de a asigura echivalența valorică a bunului preluat abuziv și, de aceea, modalitatea de evaluare a imobilului înscrisă în cuprinsul art. 21 alin. (6), în forma anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, nu poate avea semnificația urmărită de

legiuitor decât prin prisma analizării caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință a imobilului de la momentul preluării abuzive, și nu a altor elemente structurale care nu configurau imobilul la momentul la care s-a produs deposedarea abuzivă a fostului proprietar.

49. Numai prin aplicarea grilei notariale în considerarea parametrilor structurali ai imobilului de la momentul ieșirii acestuia din patrimoniul fostului proprietar, ca urmare a preluării abuzive a bunului de către stat, evaluarea imobilului poate să reflecte o despăgubire echitabilă și, în mod rezonabil, proporțională pentru privarea de proprietate operată de statul comunist, evaluare la baza căreia s-ar regăsi două componente interdependente care transpar din legislația cu caracter reparator, respectiv componenta reparatorie/morală și cea patrimonială în ce privește dreptul de proprietate.

50. În acest context al analizei, modificarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, survenită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, nu a făcut altceva decât să consacre, în mod expres, soluția legislativă care era, în esență, aceeași cu cea existentă anterior modificării survenite și care se înscrie în cerința de previzibilitate a normei legale.

51. Sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat faptul că legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

52. Din această perspectivă, instituirea unei reglementări exprese, în cuprinsul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, referitoare la caracteristicile tehnice și categoria de folosință a imobilului de la momentul preluării, care să fie avute în vedere la aplicarea grilei notariale cu ocazia evaluării imobilului obiect al deciziei de compensare prin puncte, rezidă tocmai în intenția legiuitorului de a clarifica textul normativ și de a-l face previzibil pentru destinatarul normei juridice, în raport cu exigențele Curții Europene a Drepturilor Omului, înlăturând, astfel, orice dubiu în privința modalității de calcul al punctelor ce trebuie acordate contestatarilor, în conformitate cu principiile care stau la baza acordării măsurilor reparatorii în echivalent (art. 2 din Legea nr. 165/2013).

53. În ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016, acestea, într-adevăr, modifică și completează o serie de prevederi din Legea nr. 165/2013, însă dispozițiile de modificare și completeare ulterioare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, iar intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază, care a fost conceput de legiuitor în scopul instituirii unui mecanism care să confere eficiență, prin coerența și predictibilitatea normelor sale, procesului reparatoriu al măsurilor abuzive de preluare a imobilelor în timpul regimului comunist.

54. Modificarea art. 21 alin. (6) nu produce schimbări în ce privește regula și momentul temporal al evaluării imobilului, care vizează aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, conținutul acestui text, în forma anterioară, fiind preluat integral în cuprinsul prevederilor noii reglementări, care cuprinde, astfel, pe lângă elementele structurale de conținut existente din redactarea normei anterioare și dispoziții noi, care se referă însă la obiectul evaluării, adică la caracteristicile tehnice și categoria de folosință a imobilului de la data preluării.

55. Esențial este că Legea nr. 165/2013, din momentul intrării sale în vigoare, exprimă voința legiuitorului ca evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare prin puncte să fie realizată prin regula aplicării grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, în scopul asigurării, atunci când bunul nu mai poate fi restituit în natură, a echivalenței valorice a imobilului, în starea pe care o avea la momentul preluării abuzive, astfel încât persoana îndreptățită la măsura reparatorie constând în compensarea prin puncte să obțină o despăgubire care să corespundă imobilului sau părții de imobil pe care o putea obține în natură, conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, dacă această formă de reparație era posibilă.

56. În contextul argumentelor expuse, dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt lipsite de relevanță juridică în procesul de evaluare a imobilului ce face obiectul deciziei de compensare, din moment ce textul normativ se referă strict la documentația imobilului necesară pentru verificarea deciziilor emise de entitățile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 165/2013, care conțin propunerea de acordare de măsuri reparatorii.

57. Sintagma „documente care atestă situația juridică a imobilului” din cuprinsul art. 21 alin. (1) se referă la dovezile privind preluarea imobilului și situația juridică actuală a acestuia (la momentul emiterii deciziei de acordare de măsuri reparatorii), deoarece doar pe baza acestor documente se poate verifica dacă principiul prevalenței restituirii în natură a fost respectat, scopul legiuitorului fiind acela ca entitățile investite de lege cu soluționarea cererilor care fac obiectul noului act normativ să poată examina, până la momentul emiterii deciziei de compensare, dacă imobilul poate fi restituit în natură sau dacă starea juridică a acestuia face imposibilă restituirea în natură.

58. În privința celei de a doua chestiuni de drept care se solicită a fi clarificată de către instanța de trimitere, răspunsul la aceasta se regăsește deja în examinarea conținutului art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în varianta anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016.

59. Din moment ce prin această modificare a Legii nr. 165/2013 legiuitorul nu a adus nimic novator textului inițial al art. 21 alin. (6), în raport cu scopul reparator al legii, ci s-a prevăzut în mod expres un aspect pe care norma îl reglementa inițial, de la data intrării sale în vigoare, este evident că nu se ridică un aspect care să vizeze retroactivitatea legii civile, din moment ce continuitatea reglementării este aceeași, context ce determină ca textul modificat să se aplice și deciziilor anterioare, emise însă după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

60. În același timp trebuie avut în vedere și faptul că prevederile Legii nr. 165/2013 sunt aplicabile, fără deosebire, tuturor cererilor de acordare a măsurilor reparatorii care nu erau soluționate la data intrării în vigoare a acestui act normativ. Rațiunea pentru care legiuitorul a conferit o aplicabilitate extinsă acestui act normativ constă în intenția de a asigura un regim unitar de reparație pentru imobilele preluate abuziv, indiferent de stadiul în care se află derularea procedurii de retrocedare, în natură sau echivalent.

61. Din analiza circumstanțelor specifice litigiului în soluționarea căruia a fost formulată prezenta sesizare rezultă că, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 — 20 mai 2013, dosarul administrativ nu era soluționat, decizia de compensare prin puncte contestată în cauză fiind emisă ulterior acestei date, context în care modalitatea de evaluare a imobilului — în privința căruia a fost stabilită această nouă formă de reparație în echivalent — este supusă dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.

62. Prin art. 4 legiuitorul a înțeles să reglementeze conflictul de drept intertemporal generat de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, în sensul ca dispozițiile legii noi să fie aplicabile cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a acesteia.

63. Legea nr. 165/2013 cuprinde nu numai prevederi cu caracter procedural (cum ar fi, de pildă, cele care instituie anumite termene), ci și prevederi cu caracter substanțial, referitoare la cuantumul și modalitatea de acordare a măsurilor compensatorii instituite, astfel că, în privința acestora din urmă, raporturile juridice derulate între persoana îndreptățită la restituire, pe de o parte, și autoritățile administrative cu atribuții în procesul de stabilire a măsurilor reparatorii, pe de altă parte, nu pot fi considerate ca fiind raporturi juridice finalizate până la rămânerea definitivă a deciziei administrative.

64. Decizia autorității administrative implicate în procesul de acordare a măsurii reparatorii reglementate de Legea nr. 165/2013 a fost supusă controlului jurisdicțional, astfel încât dreptul de creanță, de care beneficiază persoana îndreptățită la măsura reparatorie, nu este un drept cert și exigibil și, de aceea, situația juridică se află în curs de constituire, deoarece urmează a se stabili, în faza jurisdicțională, valoarea concretă a despăgubirilor sub forma acordării de puncte în raport cu evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare, instanța de judecată fiind singura în măsură a stabili, în concret și definitiv, întinderea despăgubirii cuvenite.

65. Sub acest aspect se impune a fi evidențiată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia o creanță, ce intră în sfera drepturilor cu caracter civil și care poate fi considerată un „bun” în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este considerată a fi „determinată” (pentru a beneficia de protecția

art. 6 paragraful 1 din Convenție), abia în momentul în care cuantumul i-a fost precizat, în condițiile în care dreptul intern prevede o procedură ce cuprinde două faze: prima, în care o jurisdicție statuează cu privire la existența dreptului și o alta în care se fixează cuantumul (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 23 martie 1994, pronunțată în Cauza *Silva Pontes împotriva Portugaliei*, paragraful 30).

66. Dată fiind situația juridică aflată în curs de constituire, norma de drept substanțial referitoare la modalitatea de evaluare a imobilului, prevăzută în textul normativ modificat, este aplicabilă situației juridice aflate în curs de desfășurare, fiind impusă de principiul aplicării imediate a legii civile noi, pe care, de altfel, Legea nr. 165/2013 îl consacră prin dispozițiile art. 4, fiind, în consecință, aplicabilă legea în forma în vigoare de la data judecării litigiului, și nu cea de la data introducerii acțiunii.

67. După cum s-a expus în raționamentul care vizează prima întrebare, indiferent de forma textului normativ, respectiv art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 de la data intrării sale în vigoare sau ulterior modificărilor survenite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, dată fiind continuitatea reglementării, evaluarea imobilului imposibil de restituit, în privința căruia a fost stabilită măsura reparatorie a compensării prin puncte, se realizează prin aplicarea grilei notariale de la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință de la data preluării abuzive.

68. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București, Secția a IV-a civilă, în Dosarul nr. 41.111/3/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință:

1. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în forma anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017, stabilește că:

Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se realizează prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile.

2. Dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 12 noiembrie 2018.

Președintele delegat al Secției I civile,

Lavinia Curelea

Magistrat-asistent,
Adriana Elena Stamatescu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede
din argint cu tema 100 de ani de la nașterea lui Radu Beligan**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 14 decembrie 2018, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint cu tema *100 de ani de la nașterea lui Radu Beligan*.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei redă o compoziție reprezentând spectacole de teatru și film, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, stema României, valoarea nominală „10 LEI” și anul de emisiune „2018”.

Reversul monedei prezintă portretul actorului Radu Beligan și inscripțiile în arc de cerc „RADU BELIGAN” și „100 DE ANI DE LA NASTERE”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului BNR și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint cu tema *100 de ani de la nașterea lui Radu Beligan* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 4 decembrie 2018.
Nr. 30.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

